Continuaţionism vs.Cesaţionism !

Continuă toate darurile sau unele sunt manifestate doar în anumite perioade de timp?

Noi creştinii după Evanghelie credem şi înţelegem din Scriptură că Duhul Sfânt a retras, a făcut să înceteze anumite daruri, şi anume: vorbirea în limbi, profeţia şi minunile aşa cum sunt ele petrecute în anumite perioade ale VT. sau NT., şi apostolii.

Continuaţioniştii cred că au fost vremuri în istoria Bisericii când aceste daruri nu au fost aşa de vizibile, dar că acum din nou ele sunt restaurate şi foarte folosite de Dumnezeu prin anumiţi oameni. Mişcarea Carismatică în care sunt cuprinşi şi Penticostalii moştenesc aceste învăţături apărând prin interpretările lor credinţa lor.

Printre cele mai des folosite argumente ale lor sunt acestea:

1.Nicăieri în Biblie nu se spune că darurile miraculoase vor înceta în timpul perioadei Bisericii (nu se spune însă nici că vor continua). Există câteva pasaje care ar implica folosirea darurilor până la revenirea Lui Hristos.

2.1 Cor.13.10:''când va veni ce este desăvârşit, acest în parte se va sfârşi''. Ei spun că atunci se vor sfârşi când va reveni Hristos''. De fapt şi noi folosim acelaşi text înţelegând exact contrariul.

3.Ei susţin cu tărie că aceste daruri au fost date pentru perioada Bisericii. De asemenea ne acuză că divizăm Biserica în ,'apostolică' şi ,'post-apostolică'. De asemenea se spune că :''nu are cum să greşească peste 500 milioane de membri credincioşi de pe Pământ''. Dar dacă stăm să ne gândim la numărul mare de credincioşi catolici de pe Pământ, ar trebui să credem şi acele minuni, şi ale ortodoxiei române la fel. Sunt miliarde de catolici, deci nu pot fi toţi greşiţi?!

<u>Ce este Cesaţionismul</u>:

Vrem oare să spunem că azi Dumnezeu nu mai face nici o minune sub ochii noştri?

Exemplu: un om rău se pocăieşte. Dumnezeu a zis:''Să fie Lumină'', şi s-a făcut lumină în inima lui. Nu e o minune?

Medicul dă pacientul acasă că moare, nu mai este nici o speranţă; adunarea se roagă şi Dumnezeu îl vindecă. Noi credem aceasta, şi anume că Domnul face minuni şi astăzi.

Dacă Domnul Isus vrea să dea azi cuiva darul să vorbească o limbă pe care nu a învăţat-o, El poate s-o facă. El este Dumnezeu şi poate face tot ce vrea în acord cu Scriptura. El nu se contrazice pe Sine niciodată.
Deci, ce credem noi?
Noi credem că Duhul nu mai dă aceste daruri unor indivizi aşa cum a făcut-o în primul secol al erei creştine. Noi credem că acele daruri au încetat odată cu apostolii şi proorocii.
Dar de ce unele daruri au încetat, iar altele nu? Explicaţia este mai largă decât 1 Cor.13.

Se dau 7 argumente biblice pentru Cesaţionism:
A.Rolul unic al minunilor. Unii evanghelici cred că minunile sunt prezente pe fiecare filă a Scripturii, dar nu este aşa.

În realitate există 3 perioade în care Dumnezeu a lucrat prin oameni cu aceste daruri:
1.Moise şi Iosua. Această perioadă ţine din anul 1445 b.Ch.-1380 b.Ch.de la Moise până când cariera lui Iosua se termină=65 de ani (Legea).
2.Ilie şi Elisei.860b.Ch.-795b.Ch.=65 de ani (Profeţii)
3.Domnul Isus şi apostolii. Începe pe la anul 30 d.Ch.şi se termină cu apostolii.=70 de ani.(Harul)
4.Vremile de după RăpireBisericii!

Deşi este adevărat că Dumnezeu a intervenit în istorie uneori prin miracole, totuşi într-o perioadă de mii de ani, Dumnezeu a împuternicit aceasta lucrare deosebită vreme de doar aprox.200 de ani. În aceşti 200 de ani miracolele nu erau prezente la tot pasul, zilnic. De ce aşa: pentru că scopul miracolelor era să dea credit mesagerului ca unul care venea de la Dumnezeu. Acei mesageri de atunci (profeţii) nu vorbeau ca mine astăzi când predic, nu. Eu nu sunt nici apsotol, şi nici prooroc. Eu sunt oaie cu dar de învăţător-slujitor, cu dar de păstorire,cu dar de evanghelizare etc..

Să privim la Moise: Exod 6.28:’’Du-te şi spune poporului’’...dar Moise ezită. Observaţi ce se întâmplă aici? Domnul I-l dă pe Aaron, fratele lui. Exod 4.15 Aaron nu vorbea de la el însuşi ci de la Moise, iar Moise de la Dumnezeu.

Profet= Dumnezeu îţi punea cuvintele în gură să le spui.
Jeremia 1:9’’iată pun cuvintele Mele în gura ta’’.

De unde ştiau oamenii că acela era un profet care vorbea într-adevăr de la Dumnezeu?
Moise s-a confruntat cu acest lucru. Exod 4:1-9.
Atunci Dumnezeu a făcut minuni prin Moise şi în 4:31 poporul a crezut.

Cum se cunoştea atunci un prooroc fals de unul adevărat: Deuter.18:21,22 – *să se împlinească Cuvântul* lui, deci tot ce spunea era adevărat (altfel era omorât cu pietre); - tot ce vorbea trebuia să *fie în concordanţă cu Cuvântul* existent al Lui Dumnezeu, să nu existe nici o contradicţie; - *să facă minuni*, pentru că minunile îi dădeau credit.
1 Împ.18:36,37 – minunile le făceau cei ce aveau de transmis un mesaj, nu la întâmplare. Domnul Isus a făcut cele mai multe minuni. De ce?
Pentru ca oamenii să creadă că El este Fiul Lui Dumnezeu. Ioan 5.36;6:31 . (lucrările acestea mărturisesc despre Mine, şi...înmulţirea pâinilor conduce la o concluzie:''acesta este Fiul Lui Dumnezeu''.

Ioan 7:31; 10:24,37= Isus nu a făcut minuni în scop evanghelistic
În Luca 16:31 Domnul Isus spune:''nu vor crede decât prin Moise şi prooroci, nu prin minuni de genul învierea morţilor''
Deci minunile au ajutat, au confirmat că proorocii respectivi erau cine pretindeau că sunt. Fapte 2:22;14:3;Evrei 2:3,4

Minunile au servit aceluiaş scop. Minunile nu sunt găsite la întâmplare în Scriptură, ci în anumite perioade de timp şi la anumiţi slujitori.De aceea noi credem că minunile s-au încheiat pentru perioada Bisericii în ceea ce priveşte apostolii şi proorocii. În listele de daruri găsim mai multe daruri, dar credem că unele au încetat.
Un apostol era unul care: a fost **martor al învierii**, **L-a văzut pe Isus** până la înălţare, **făcea minuni**.Fapte 1.22 şi Matei 10:1,2; 2 Cor.12.12
Nici un om de astăzi nu poate îndeplini acele criterii cerute.

<u>B.Apostolii şi Proorocii desemnează temelia clădirii Lui Dumnezeu</u>.
Efeseni 2:19,20,21. Dar la cine se referă aici? La cei din VT.la cei din N.T.
Efeseni 3:5 ne răspunde:''este descoperită acum'', cu cei de acum spune ap.Pavel.
Unii carismatici răstălmăcesc Efes.2.20 şi spun:''fiind zidiţi pe temelia apostolilor care sunt profeţii''.

Efeseni 4:11 îi vede ca pe 2 clase separate şi acolo apare cuvântul: *''întâi''*=iniţiatorul credinţei, pionierul care face să se nască Biserica. *Apostolul* este''*părintele*''ei.1 Cor.4:15; 1 Tes.2:11) Numai după el pot intra în funcţie proorocii şi învăţătorii. Petru,Ioan, Pavel – ultimii apostoli. Iacov=rob, Iuda=rob

A.Kuen în cartea sa :''Daruri pentru slujire'', spune:''apostoli au pus bazele credinţei care a fost dată sfinţilor odată pentru totdeauna.''
Proorocul era cel care îndemna poporul la pocăinţă folosind Cuvântul Domnului. Ei spuneau:''aşa vorbeşte Domnul''.

Fundaţia a fost pusă de mult timp, iar noi zidim deasupra. Evrei 6:1 şi 1 Cor.3:1. Rolul fundaţiei s-a terminat. Azi nu avem nevoie de apostoli şi prooroci, după cum nu avem nevoie de o altă temelie!!! Opa !!!
Nu cumva dacă pui alţi apostoli, pui o altă temelie???

C.Natura darurilor NT. Fapte 2:7,8 – limbi cunoscute.
-Fapte 11:15 a fost aceeaşi vorbire în limbi ca la Cincizecime.
-Fapte 19. Când Luca scrie Fa.19 el ştia ce scrisese mai înainte cu 6,7 ani Pavel în 1 Cor.14. De aceea Luca nu vorbea despre limbi ecstatice, ci despre limbi cunoascute. Ce se petrece astăzi cu vorbirea în limbi nu are nimic a face cu ceea ce s-a petrecut atunci, absolut nimic. Limbile de azi total diferite şi străine de cele de atunci, apostolii şi proorocii, total diferiţi de cei de atunci.
-Fapte 21:11 – Agab spune ce se va întâmpla în conformitate cu ceea ce i s-a spus şi lui Pavel în alte împrejurări.Fapte 20:24
Profeţii de astăzi nu au nici o legătură fie cu ce spune Biblia, fie cu ce spun alţi prooroci de-ai lor. Este sa ma scuzaţi, ca la horoscop: depinde ce ziar citeşti, ce canal tv. vizionezi, ce post de radio asculţi.
Între profeţii din VT şi cei din NT nu este absolut nici o diferenţă cum se crede adesea.

Darul tămăduirilor. În NT. vindecarea era completă, imediată,permanentă, fără tăgadă, era vindecată orice fel de boală. Vindecările de azi sunt foarte îndoielnice. Deci din nou, aceste daruri ale lor de vindecare, de profeţie, de vorbire în limbi, nu sunt asemănătoare cu cele de la început.

D.Mărturisirea istoriei Bisericii. Darurile (unele) au fost văzute în declin încă de la început:
-Cincizecimea a avut loc la 10 zile după înălţare.
-Fapte 10:46 are loc la aprox.14 ani de la înălţare înainte de uciderea lui Iacov în anul 44.dCh.
-Fapte 19:6 are loc în jurul anilor 50 d.Ch.
- 1 Cor.este scrisă în jurul anilor 55-56 d.Ch. Acum dacă privim la datele scrierilor epistolelor, vedem că după cartea 1 Cor. Pavel a mai scris încă 9 epsitole la 6 biserici diferite. Dacă acest subiect ar fi fost deosebit de important cum se face că

nici pomenenală de el în altă carte a sa? Măcar în epistolele pastorale să fi menţionat ceva !?
Observaţi diferenţa dintre ei şi noi, atunci şi acum: Evrei 1:1 şi 2:1-4. Când autorul vorbeşte despre ele în v.4 vorbeşte la trecut, iar cartea Evrei este scrisă cu puţin înainte de anul 70 d.Ch.

Ioan Chrisostom, Augustin,Martin Luther= spun că aceste daruri au încetat. Calvin, Johnatan Edwards:''acele daruri au fost de mare folos pentru biserica primară, pentru formarea ei, însă au încetat. Spurgeon:''aceste daruri s-au îndepărtat de noi''.

E. Suficienţa Scripturilor. Canonul Sfintelor Scripturi se încheie odată cu apostolii şi autoritatea dată lor. Rezultatul: un Cuvânt complet= 2 Timotei 3:16.
Nu mai este nimic de adăugat. Adaugi apostoli, adaugi cuvinte la Biblie?!!!
Omul Lui Dumnezeu nu mai are nevoie de nimic, pentru că are totul în Scriptură, şi este pecetluit cu Duhul Sfânt ca fiind al Lui.
Aceeaşi Veste Buna şi de actualitate.
Luther:''cel ce-L aude pe Dumnezeu vorbind să treacă la citirea Sfintelor Scripturi''.

F.Reguli pentru folosirea darurilor miraculoase: 1 Cor 14 (tema pentru data viitoare, poate), şi anume vorbirea în limbi şi traducerea lor şi evaluare. Cum să se facă:
-2,3 să vorbească pe rând, unul să traducă. Interesant că în acest capitol în acest context mai ales se spune ca femeile să nu vorbească în adunare, şi tocmai aici erau şi cred că sunt încă cele mai active unele femei.
De aceea spun că ce se întâmplă astăzi este firesc şi nu duhovnicesc. De aceea Scriptura spune:''pe voi înşivă cercetaţi-vă dacă sunteţi în credinţă sau nu''.

Rolul suferinţelor împinse la extremă au un rost !

Joni Erickson Tada

Joni s-a născut la 15 Oct.1949. Pe data de 30 Iulie 1967 a sărit într-o apă şi necalculând bine distanţa până la apă şi adâncimea apei, şi-a fracturat coloana şi a rămas paralizată de la mijloc în jos. Ea încă trăieşte, are 65 de ani şi ce este interesant este ce s-a petrecut cu ea în timpul anilor.
Iată ce scrie ea:
-eram în spital, foarte descurajată, şi îmi doream foarte mult să fiu vindecată. Când prietenii veneau în vizită la mine la spital mă întrebau dacă vreau să-mi citească ceva din Scriptură. Desigur ziceam eu, Ioan 5.Cunoaşteţi textul. Doamne ziceam eu, acel om zăcea de 38 de ani dar eu zac de 46 de ani, nu trece pe lângă

mine,vindecă-mă şi pe mine. La un moment dat am ieşit din spital şi stând cu sora mea care îngrijea de mine am vazut la Tv că în Washington D.C. vine Kathryn Kuhlman. Ea este un fel de Benny Hinn. M-am decis sa merg şi eu ca să mă vindec. Am fost la interviu, dar pe scenă am fost pusă împreună cu mulţi alţi bolnavi ca mine într-o alta parte a scenei unde nu batea lumina reflectoarelor. Pe unii din lumina reflectoarelor i-a facut bine, sau cel puţin aşa părea, dar eu am plecat foarte dezamagită. Ce fel de Mântuitor este acesta? De ce nu îmi ascultă rugăciunile? Am plecat acasă atât de dezamăgită încât nu am vrut să mai aud sau să văd pe nimeni o vreme. O amărăciune pusese stăpânire pe mine. Am plâns, am strigat la Dumnezeu: Doamne învaţă-mă să trăiesc în felul acesta, ca femeie paralizată.

Atunci mi-a venit în gând să citesc Marcu cap.1. Acolo am văzut multe vindecări. Dar după multe vindecări, mi-a sărit în ochi v.*38''haidem să mergem în altă parte, prin târgurile şi prin satele vecine, ca să propovăduiesc şi acolo; căci pentru aceasta am ieşit''.* Principala preocupare a Lui Isus era să vestească Evanghelia. Aceasta se pare că era pentru El de o importanţă mai mare decât suferinţa fizică a unora. Îl doare suferinţa mea fizică, dar mult mai mult păcatul meu, iadul în care mă duc dacă nu primesc Cuvântul, creşterea mea spirituală. Atunci am început să mă bucur, şi citam din memorie Psalmul 139:23,24.
De atunci încoace nu am mai cârtit ci m-am rugat şi mă rog ca El să mă desăvârşească. Oh, câte probleme am avut şi încă mai am. Cât de mult m-a iubit El ca prin această boală să mă facă să fiu tot mai mult ca El.

Nimic nu a fost mai frumos pentru mine decât să-L întâlnesc pe Isus în iadul în care mă aflam !
1 Petru 2:*21''şi la aceasta aţi fost chemaţi; fiindcă şi Hristos a suferit şi v-a lăsat o pildă ca să călcaţi pe urmele Lui''.*
Acum când cineva mă întreba ce să se roage pentru mine îi spuneam aşa:''aş vrea să nu mă mai trezesc cu acel duh de amărăciune, de ură, de ceartă inclusiv cu soţul meu care mă iubeşte şi mă îngrijeşte, aş vrea să fiu mulţumită şi împăcată''.

Ştiu că Dumnezeu stoarce lămâia uneori până nu mai rămâne nimic din ea, la maxim.La fel s-a întâmplat şi cu mine. În 2010 am fost diagnosticată cu cancer şi a trebuit cu răbdare să trec prin tot acel proces de vindecare. Dar Domnul mi-a schimbat mult viaţa prin suferinţă.

Poate că şi tu ca şi mine stai la Betesda ta, şi stând la coadă gândeşti:''mie de ce nu îmi rezolvă problema?''. Să ştii ceva, Domnul poate să îţi rezolve problema, iar asta ar fi o mare bucurie şi un prilej de mare laudă, dar dacă nu o face, te asigur că El va folosi suferinţa ta în folosul tău pentru a te modela şi a te face tot mai asemenea Lui. Asta este o vindecare mult mai adâncă decât ţi-ai fi putut imagina

vreodată. Eu a trebuit să îmi rup gâtul ca să o înţeleg.Tu azi nu trebuie să treci prin asta, de aceea ascultă de Domnul, lasă-te lucrat de El. Amin!

Joni a scris peste 40 de cărţi, a înregistrat câteva albume muzicale, a făcut un film biografic al vieţii ei, şi este avocata celor cu disabilităţi.